

dag, for kommunerne, at man siger, at der er nogle ting, de skal leve op til på det her område, men jeg mener, at de har forpligtelsen allerede i dag, og det er derfor, jeg ikke kan støtte forslaget. Det er kommunernes ansvar, at der er et ordentligt miljø i daginstitutionerne, og det skal de leve op til.

Jeg har en klar formodning om, at de gør det, i og med at KL allerede har tilkendegivet, at de ønsker at drøfte det her med Arbejdstilsynet. Det tager jeg som et signal om, at man ønsker at finde ud af, hvad det er for nogle problemer, og hvad vi kan gøre for at løse det her bedst muligt.

Til fru Line Barfod og hr. Villy Søvnal vil jeg så sige, at det jo er en fantastisk evne, man har til altid at få alting drejet ind på økonomi.

Vi har jo i det projekt, der hedder KiD, bl.a. arbejdet med, hvordan der kommer mere kvalitet ind i dagtilbuddene og også et bedre miljø. På den måde kan man jo arbejde systematisk og således få mere kvalitet ind, hvis man tænker sig godt om og lægger nogle procedurer for den måde, man gør tingene på, og det er selvfølgelig et arbejde, jeg synes skal fortsætte.

Men jeg kan ikke være enig i det, hr. Villy Søvnal her fremførte fra talerstolen, om, at kommunernes pressede økonomi var med til, at der så kom et dårligt fysisk og psykisk arbejdsmiljø i daginstitutionerne. Jeg tager det som et udtryk for, at man vil gøre noget ved denne her sag, i og med at KL er gået positivt ind i det og ønsker at følge op på de resultater, der er kommet fra Arbejdstilsynet

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren har fuld tillid til, at kommunerne selv vil sørge for, at der kommer orden på det her område.

Så vil jeg høre: Hvor lang tid vil ministeren give kommunerne, og hvad så, hvis det viser sig, at de problemer, som vi nu har set i årevis, ikke bliver løst? Hvad vil ministeren så gøre for at sikre, at vores børn får ordentlige forhold i de daginstitutioner, hvor de opholder sig flere timer hver dag?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ministeren holder meget fast i, at kommunerne har ansvaret allerede i dag, og det er vi jo ikke uenige i. Så nu skulle den præmis for den øvrige diskussion jo så være fastlagt.

Men ministeren må jo erkende, at det ansvar er der visse problemer ved. Det er jo altså ikke uden grund, at Arbejdstilsynet kan placere daginstitutionsområdet på en skæmmende tredjeplads for dårligt indeklima. Der er altså store problemer mange steder, og der synes jeg da, at man som ansvarlig politiker må spørge: Kan vi så give kommunerne og daginstitutionerne nogle bedre redskaber til at nå det mål, som jeg tror, alle faktisk er enige om skal nås?

Jeg synes også, at ministeren må erkende, at hvis vi alene lægger løsningen af det her problem i hænderne på Arbejdstilsynet, så er børnevinklen ikke med, og det synes jeg vil være ærgerligt. Jeg synes faktisk, at socialministerens fornemste opgave på det her felt er at sørge for, at det er børnenes vinkel og børnenes fysiske og psykiske rammer, det handler om, så kan beskæftigelsesministeren tage sig af alt det med Arbejdstilsynet og de ansatte, men socialministerens sigte må og skal være børnene.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Ministeren afviste, at det her havde nogen som helst sammenhæng med en stram kommunaløkonomi. Det tror jeg nu ikke er klogt, al den stund at de ting, vi taler om, faktisk koster penge.

Hvis man skal løse det problem, der hedder dårlige fysiske forhold og dårlige fysiske rammer, de steder, hvor de eksisterer, både ude og inde, så kender jeg personlig ingen anden måde at lave det om på end ved at betale det, det koster. Jeg har selv en fortid som socialudvalgsformand i en kommune. Jeg kan godt huske den her diskussion, og hvis det skal blive andet end flotte ord, så ved enhver, der sidder rundt omkring i virkelighedens verden, jo, at det her selvfølgelig koster.

Ministeren tror jeg også er villig til at indrømme, at i forhold til den rummelighed, der var i den kommunale økonomi i de forudgående år, har den nuværende regering med støtte af Dansk Folkeparti strammet voldsomt ind, så vi nu er nede på en tredjedel af den vækst, vi så op gennem 1990'erne. Og der siger al erfaring, at hvis man ikke navngiver de her lidt svære ting, så bliver de glemt, når der skal tages stilling til de store spørgsmål, og derfor synes jeg ikke, at det var gennemtænkt af ministeren at afvise det.